

אשכול יוסף

מאוצרותיו הרבי יוסף זוי סימן טוב שליט"א
מוזבר הספרים "כרם יוסף" וע"א"ס פניה"ק ירושלים תובב"א

נמסר ביום שלישי
בבהמ"ד "בית שלמה"

בבקשה מנך, בעי רחמיה עלי – תתפלל שהאריה הזה יחזור למקומו, ליער. בקש רחמים, ר' יהושע עמד בתפילה שהאריה יחזור ליער, וכך היה. מלך רומי לא רואה את האריה.

מה הפשט כאן, מה עומק הדבר שהקב"ה נמשל לאריה ומה הגמ' באה לספר לנו במעשה הזה? נקבל משמעות מה שקורה בפיגוע וכדו' ה' ישמור. מה הקב"ה רוצה מאתנו?

אני רוצה לצטט לכם מה שכתב בספר משנת יוסף הגאון ר' יוסף ליברמן, נפטר לפני 300 יום, ראש ישיבת סדיגורא, שומרי החומות, בספרו על מס' חולין. אח"כ אתן לכם עוד כמה מרגליות, לא לפני שנוכיר את שאלת המהר"ם ש"ף ועוד הרבה מפרשים ששאלו שאלה מעניינת – למה הקיסר מבקש מר' יהושע בן חנניה שיתפלל שהאריה יחזור למקומו, שיבקש שהאריה לא ישאג עוד.

בספר משמרות כהונה על מס' חולין כתב חבורה על השאלה הזו – כל רומי היתה בסכנה. הוא הבין – אם יגיע לכאן, אפילו אם עכשיו לא ישאג, מהמראה שלו מה יכול לעשות, יכול להחריב את כל רומי האריה הזה. אנא יחזור למקומו.

הבן יהודיע ועוד מפרשים שאלו את השאלה הזו והסבירו בדרך זו וכיו"ב. הבאתי את זה כדי להבין את המשמעות של השאגה, את האימה והפחד, הקיסר הבין שאם האריה היה מגיע כבר היו מורדים בו כל אנשי מדינתו.

אומר המשנת יוסף מה חז"ל רצו במעשה הזה. חז"ל הק' ספרו לנו עובדה זו לא רק להודיענו מהבריות הנפלאות שברא הקב"ה בעולמו, אלא ללמדנו תכלית בריאתם, כי האלוקים עשה שייראו מלפניו, כמו שאומר שלמה המלך בקהלת (ג' י"ד). ואמרו חז"ל (ברכות נט). לא נבראו רעמים אלא כדי לפשט עקמומיות שבלב, והוא מביא כאן מספר מאור עינים (פר' יתרו), בשם רבינו הבעש"ט – ה' ית' חפץ מאד שיהיו כל ישראל יראים מלפניו יראת הרוממות, בגין דאיהו רב ושלש עיקרא ושרשא דכל עלמין, ואם יסתלק השגחתו אף רגע כממירה היו מתבטלים כל העולמות, ומיראה זו ירא ויחרד האיש עד שכל אבריו יחרדו מפחד ה' ית'. אבל מי שאינו במדרגת יראת הרוממות, חפץ ה' ית' שאעפ"כ יהיה האדם ירא ממנו, לכן הקב"ה מטיל עליו אימה בדבר שיהיה נרתע ונבעת לפי קט שכלו, כגון בשומעו קול רעם, וכונתו ית' שיעלה מזה ליראה העליונה.

אומר המאור עינים בשם הבעש"ט, הקב"ה ששועה את כל הרעמים הללו, את כל השאגות הללו, את כל הפיגועים הללו, מה הקב"ה רוצה – שייראו ממנו. ואם אדם מגיע בעצמו לדרגת יראת הרוממות, שאדם בעצמו ירא מה' ית', אדרבא זו הדרגה הגבוהה והעליונה. אבל אם אדם לא זוכה לדרגת יראת הרוממות, שהוא ירא מה' ית', מה עושה הקב"ה – עושה כאלה דברים שהבריות היו יראים. חלילה הקב"ה מרגיש שיש הפקר בעולם, אנשים שכחו את ה' ית', שכחו מי מנהיג את הבריאה. מה עושה הקב"ה, קול רעם אדיר, שואג שאגה – אריה שאג מי לא ירא.

וכונתו ית' שיעלה מזה ליראה העליונה. בחושבו הלא הרעם הוא אחד מגבורותיו של הקב"ה, ואיך לא ירא מה' ית' בעצמו. וכן כל שאר היראות החיצוניות. עד כאן ממאור עינים.

המשנת יוסף ממשוך וכותב – ולמטרה זו ברא הקב"ה תנינים ותהומות, אש וברד שלג וקיסור עושי דברו, הכל ליעזע את הברואים. לעורר את הבריות, החל מהיתוש הקטן שגיבור העולם טיטוס הרשע לא היה יכול כנגדו, ועד האריה העצום שמקולו במרחק הגדול כמעט שחורב כל רומי. ולכן נקרא אריה זה בי עילאי, שע"י היראה הזו אדם מתעלה להשיג יראת הרוממות, יראת האהבה לה' ית', נמצא הוא מעלה אותם. לכן זה נקרא אריה דבי עילאי.

ולכן אריה – אותיות יראה. שע"י זה יגיע האדם לידי יראת ה'. וגם בגימטריא גבורה.

הוא מביא עוד מספר קהילות יעקב שאריה הוא מידת החסד, כי במרכבה פני אריה הם הימין, שהוא חסד. ושניהם כלולים, היראה ממנו ומקולו, שתכליתם הוא חסד לבריות להיות אריה דבי עילאי, להעלותם ליראת הרוממות. ומצייין לעיין עוד בזה"ק (פר' ואתחנן), שהגאולה תהיה בסוד אריה שאג מי לא ירא.

למה באה השואה, למה יש פיגועים, לעורר את האדם. אי אפשר רבותי שאנחנו אומרים את זה,

השאגה בפיגוע בנווה יעקב

ברשות הציבור הק', א"א שלא לומר כמה מלים על הפיגוע שהיה בשבת קודש בנווה יעקב. פיגוע מזועזע שכל ארץ ישראל הזדעזעה על המעשה הנורא, ומה ה' שואל מעמך, מה הקב"ה רוצה מאתנו בעת ובעונה הזו.

נקדים מעשה נורא שמשפרת הגמ' במס' חולין, מעשה מופלא, מעשה יוצא מן הכלל שמובא במס' חולין דף נ"ט ע"ב: הגמ' מספרת בכמה מקומות על ר' יהושע בן חנניה שהקיסר והמינים תמיד היו שואלים אותו שאלות, בחמתו היה משיב להם. פעם אחת קיסר רומי שולט בעולם, שואל את ר' יהושע בן חנניה שאלה – מה כתוב בפסוק, "אריה שאג מי לא יירא". מי זה אריה שאג, ה' ית', הקב"ה שואג שאגה, מי לא יירא. שואל אותו הקיסר את ר' יהושע בן חנניה – יש אנשים גיבורים, יש פרש העיר, הפרש הזה יכול להשתלט על אריה והורג את האריה. מה המעלה של הקב"ה שנמשל לאריה. לכאורה שאלה נפלאה ביותר ששואל הקיסר את ר' יהושע בן חנניה. אומר לו ר' יהושע בן חנניה – אתה צודק, לא לאריה רגיל הקב"ה נמשל, אלא אריה דבי עילאי, יש יער ביערות אחרי רומי, מרחק, הג'ונגל, היה נקרא עילאי. יש שם אריה מאד מאד גדול, האריה הזה – הפרש שלך לא יכול על האריה הזה. הקב"ה לאריה הזה נמשל. הגמ' אומרת שארבע וחצי מטר יש בין אוזן אחת לאוזן השניה של האריה. ט' אמות רוחב. בגודל של חדר, רק בין האזניים ט' אמות, הגוף עוד יותר. אריה שאג מי לא יירא – הקב"ה נמשל לאריה דבי עילאי. אמר לו הקיסר – אני רוצה לראות את האריה הזה שאתה אומר שהקב"ה נמשל אליו. אמר לו תראה, אתה לא יכול לראות אותו, אמר לו אני רוצה לראות אותו. מה פירוש, אחת דתך להמית אם לא תראה לי את האריה הזה. מה עושה ר' יהושע בן חנניה, עומד ונושא תפילה, עמד והתפלל לקב"ה – בעי רחמים, האריה הזה נעקר ממקומו, התחיל לעשות את דרכו לרומי.

האריה התחיל לעשות את דרכו מחוץ ליער. אומרת הגמ', כאשר האריה היה במרחק ארבע מאות פרסה מרומי, כי הוי מרחיק ארבע מאות פרסה – בכל פרסה יש 4 מיל, כלומר 1600 מיל, כל מיל זה ק"מ, כל מדינת ישראל מצד לצד כ- 600 ק"מ. כלומר כמעט פי שלש מכל מדינת ישראל האריה הזה מרחק מרומי. נתן שאגה אחת, אריה שאג מי לא יירא. אומרת הגמ' אפילו כל המעבורות ברומי הפילו. ושורא דרומי נפל – החומה של רומי מהשאגה של האריה, נפלה. יש הרבה אגדות בחז"ל כמו אגדות רבה בר בר חנה במס' ב"ב ועוד אגדות, שהמהר"ל ועוד הרבה מפרשים הסבירו שאין הדברים כפשוטם, אלא רומזים לדברים עמוקים. פה כל המפרשים פה אחד מהמהר"ל, החת"ס, המהרש"א, הבן יהודיע, המהר"ם ש"ף ועד אחרון המפרשים – כולם קבלו את המעשה הזה כפשוטו, שכך היה מעשה, שר' יהושע בן חנניה הוציא את האריה הזה מהיער. האריה ממשוך ועושה את דרכו, במרחק 300 פרסה, נתן עוד שאגה, שניה, באותה שעה נשרו כל השיניים של הגברים ברומי. אפילו אנשי המלחמה נפלו השיניים שלהם. אומר תוס' אין דרך החניכיים לפיפול, אלא השיניים הקדמיות שהן הטוחנות, מרוב בהלה של שאגת האריה, אנשים הפילו. ואף הוא נפל מכוורסא. גם הקיסר נפל מהכסא. ר' יהושע בן חנניה לא נפל, הוא שם מבטחו בקב"ה. אבל הקיסר נפל לרצפה. הוא קם, התחנן לר' יהושע בן חנניה במטותא מנך,

הדברים מזכירים את הגמ' במס' זבחים דף קט"ו ורש"י הק' המפורסם ויקרא י' מביא על הפסוק "בקרובי אקדש", עת שמתו שני בני אהרן. משה רבינו אומר לאהרן – "בקרובי אקדש ועל פני כל העם תכבד וידום אהרן". מה הכוונה בקרובי אקדש, מביא רש"י את הגמ' בזבחים דף קט"ו שהקב"ה עושה דין בצדיקים. מתיירא ומתעלה ומתקלם, שנא' (תהלים ס"ח) "מורא אלוקים מקדשך", אל תקרי מקדשך, אלא ממקודשך, שכל פעם יש כזה דבר שאדם גדול מישראל נפטר, רגיל ראש ישיבת פונבין' הגאון ר' גרשון אדלשטיין שליט"א להביא את הרש"י הק' הזה שהקב"ה עושה דין בצדיקים מתיירא ומתעלה ומתקלם. הקב"ה בא ולוקח את הצדיק על ידי הדין הזה מתיירא ומתעלה ומתקלם. תמיד לא הבנתי את דברי רש"י הזה לעומקו. אדם צדיק בר מינן נפטר בפגוע, נעקד על קדושת ה'. איפה יש פה עליו וקילוס לה' ית'. לפי כל מה שאמרנו – אריה שאג מי לא יירא, אדם אומר אם הקב"ה בא ועושה דין, לקח את נפש הצדיק, מה אנוהו נאמר? אין הגנה, לא כיפת ברזל לא שום דבר. צריכים להתעורר, אומר רש"י. הקב"ה נותן שאגה. אומר רש"י הק' אדרבא זו זכות לצדיק. כשהצדיק נפטר על אחת כו"כ נעקד על קידוש ה', זו זכות בשבילו, הוא נעשה כמו משמשי הבריאה, כמו האריה הזה ששואג לעשות רצון ה' ית'. כך הצדיק הזה שהוא נפטר ואנשים נופלים מעצמם, נושאים כולם ק"ו בעצמם ומתייראים מפני הקב"ה. ורש"י שם מוסיף – אם כן באלו הצדיקים, כל שכן ברשעים.

על כל פנים למדנו מכאן, הקב"ה רוצה שהכל ייראו מלפניו. כשרואים כזה דבר קורה, גבאי בית הכנסת, בדרך לשיעור או בחזור משיעור, נעקד על קדושת ה'. הסברנו פעם שזה לא נחשב נוק. הגמ' בפסחים דף ח' אומרת שלוחי מצוה אינם ניוקים, לא בהליכתם ולא בחזרתם. אומר השל"ה הק' אדם שמת על קדושת ה' זה לא נחשב נוק. אמנם אין פורענות באה לעולם אלא בשביל הרשעים, כמו"ש בגמ' ב"ק דף ס', אבל אינה מתחלת אלא מן הצדיקים. ובמקרה הזה רבותי, הפיגוע היה בשבת, בא לעורר אותנו על קדושת השבת, על שמירת השבת. כמו שאמרנו בגמרא שבת דף קי"ט, אין הדליקה מצויה אלא במקום שיש חילול שבת. שמעתי שהאדם הראשון שהמחבל ימ"ש הרג, אחד שהיה על אופנוע.

למה הקב"ה עושה את זה, זו השאגה של אריה דבי עילאי. שבת שעברה שמענו את השאגה של האריה הזה שנמצא שם ביער אחרי רומי. זו השאגה, זה לא רק ששומעים את האריה נוהם. כל הצבא לא יכול על מחבל כזה קטן. כל המנקים, צבא שלם שיכול לכבוש את כל איראן אולי, אבל לא יכול לשלוט על מחבל אחד קטן ימ"ש. למה, כי אריה דבי עילאי, זו שאגה, הקב"ה שואג כדי שיראו מלפניו, כדי שיתעוררו בתשובה. שהרי הבריות יזכרו לזכור שאנוהו בגלות. תבקש את המשיח, את הגאולה.

אומר מרן החיד"א אחרי בית ראשון נהיה בית שני, בית שני חרב כי היה מעשה די אדם. בית שלישי יהיה מעשי ידיו של ה' ית', ירד שלם מן השמים, לא יחרב לעולם. הנשמה היא מעשי ידיו של ה' ית' אז היא לא מתכלה. הגוף מעשה ידי אדם, הוא מתכלה. אומר מרן החיד"א אותו דבר, הגאולה שהיתה ע"י משה רבינו, אח"כ באה גלות. אבל אחרי הגאולה שבתוא במהרה בימינו בקרוב, לאחר הגאולה הזו לא תהיה גלות יותר. זו תהיה גאולה ע"י ה' ית'. והשאגה של האריה דבי עילאי זה אתחלתא דגאולה, כי זה בא לעורר אותנו לתשובה.

צריך לזכור כשיש צער, כשיש פגוע, דבר ראשון צריך לזכור שהשכינה בצער, שה' ית' בצער. השכינה בגלות, אח"כ לזכור את הצער של עם ישראל. הנפש החיים כותב דבר נורא ואיום, איך בכלל אדם יכול להתפלל על חולה שיתרפא, הקב"ה עשה אותו חולה. אם הוא חולה, יש סיבה, או ייסורים של אהבה, או למרק את עוונותיו. אז איך אפשר להתפלל על חוליים שיתרפאו? איך אפשר לבקש לשתור גזירת מלך? אומר ר' חיים מוולוז'ין דבר מבהיל – עיקר הדבר שאנוהו מתפללים זה על צער השכינה, לא על הצער שלנו. ה' ית' בצער שאדם לא מרגיש טוב. אז צריך להתפלל שהבריות ירגישו טוב כדי שהשכינה לא תצטער. ממילא מבקש על צער חברו. עמו אנכי בצרה. כל מקום שגלו ישראל שכינה עמהם. כדי שיראו מלפניו.

אומר שלמה המלך – והאלוקים עשה שייראו מלפניו. משה רבינו הגיע לדרגה של מלאך, יותר מאליהו הנביא שנהפך למלאך, וחונן – ואיננו כי לקח אותנו אלקים. מביאים התוס' בחולין דף ס' מחו"ל שנהפך למלאך, שהוא המלאך מטטרון. הגמ' בברכות נ"ה: אמר רב

חסדא חלמא בישא קשה מחרבא. חלום רע קשה אפילו ממכת חרב. מאי טעמא, והאלוקים עשה שייראו מלפניו, מי שלא רואה שום חלום רע זה לא סימן טוב. אם אדם ראה חלום שנבהל מזה, זה סימן טוב, נותנים לו יראת שמים, שיתעורר בתשובה. אמר ר' יהושע בן לוי לא נבראו רעמים אלא לפשט עקמומיות שבלב שנא' והאלוקים עשה שייראו מלפניו.

הגמ' במס' שבת ל"ד: אמר ר' יהודה לא ברא הקב"ה את עולמו אלא כדי שייראו מלפניו. שנא' והאלוקים עשה שייראו מלפניו. כדי להגיע לדרגה של שויתי ה' לנגדי תמיד, שאדם ירא, יודע מלוא כל הארץ כבודו. מדרש רבה – אמר ר' יהודה בר' סימון ראוי היה אדם הראשון שיהיה חי וקיים לעולם. מפני מה נקנסה עליו מיתה מפני שהאלוקים עשה שייראו מלפניו. אמר ר' אלעזר בתחילת בריאתו של עולם נאמר יקוו המים מתחת השמים וכו'. כל זה למה הקב"ה עשה מפני שהאלוקים עשה שייראו מלפניו. הקיף את כל העולם בימים כדי שיראו מלפניו.

שאלו את הג"ר יצחק זילברשטיין, יש מילים ביישובי עוטף עזה כל הזמן אועקות, אחת האמהות התקשרה לפסיכולוג, מה עושים, כל פעם שיש אועקה יש בשכונה מאה ילדים, הילדים כל הזמן מפוחדים. מה עושים. אמר לה הפסיכולוג פתרון – כל פעם שיש אועקה, אתם מחלקים שוקולדים לילדים. הרב זילברשטיין בחישובי חמד מס' נדרים דף ל"ד מביא את זה. ותראו, בפעם הראשונה הילדים נבהלו באועקה, חילקו לכולם שוקולדים. בפעם השנייה שוב חילקו להם שוקולדים. מאז הילדים חיכו לאועקה. בפעם השלישית והרביעית זה נהיה תעשייה של שוקולדים, פיקוד העורף תרם להם חבילות של שוקולד, וכל פעם שיש אועקה חבילות חבילות של שוקולדים מחלקים לכל הילדים, ועוטף עזה צהלה ושמה, במקום והעיר שושן נבוכה. ההורים מתפללים שלא יהיו אועקות, והילדים מחכים לאועקות. הוא שאל את הרב זילברשטיין, האם רשאי לרכוש את מיני המתקה מכספי מעשר, כי זה נחשב הוצאת מצוה להרגיע את הילדים או שמא אין לרכוש מכספי מעשר. הג"ר זילברשטיין עונה – וודאי שדברי הפסיכולוג הזה הם היפך עצת התורה הק'. הוא מביא את דברי הרמב"ם המפורסמים בריש הל' תעניות – מצות עשה מן התורה לזעוק ולהריע בחוצרות על כל צרה שתבוא על הציבור, ודבר זה מדרכי התשובה הוא שבזמן שתבוא צרה ויזעקו עליה ויריעו ידעו הכל שבגלל מעשיהם הרעים הורע להם, וזהו שיגרום להם להסיר הצרה מעליהם. הוא מביא גם את דברי רבינו יונה בשערי תשובה (שער ג' סימן ל"ב), שאדם צריך לבטוח בה', "כי תצא למלחמה על אויבך וראית סוס ורכב עם רב ממך, לא תירא מהם" (דברים כ'), הוזהרנו בזה, שאם יראה האדם כי צרה קרובה, תהיה ישועת ה' בלבבו ויבטח עליה, כענין שנאמר (תהלים פה) "אך קרוב ליראיו ישעו". א"כ כשאתה מרגיל את הילדים כשיש אועקה אתה נותן להם שוקולד, אתה בעצם מכהה את החושים, אתה מקרר את הבריות במקום לזעוק ולהתפלל, אתה מסיר את השאגה של האריה. אריה דבי עילאי שואג, אתה לוקח אטמי אוזניו וסותם. סותם את אוזניו מלשמע את השאגה. כמו המשל הידוע על אותו אחד היה עומד על פסי הרכבת. הקטר צפר חזק יותר והוא שם אטמי אוזנים. הסוף ידוע. אומר הרב זילברשטיין – תדע לך, זה היפך דעת תורה. לא רק שאסור לקנות את זה מכספי מעשר, זו עבירה. אצטט לכם את לשונו – הוצאה זו אינה נחשבת להוצאה של מצוה... אלא הוצאת עבירה, כי כל עצת אותו מומחה אינה אלא עצת גוי, להפוך את צרה וזעקה לחוויה. מה צריך לעשות – להיפך, להגיד לילדים, כל פעם שיש אועקה להתפלל. ברור שאם יש ילד קטן שבוכה אפשר לתת לו סוכריה. אבל לא לעשות את זה בצורה מגמתית, אדרבא – תרגיע את הילדים על ידי מזמורי תהלים שיאמרו במקלה. הרי ידוע שבעת צרה מחויב אדם להתפלל לה' ית' שיושיעו מצרתו. ועל מנת להשרות אווירת רוגע וחיוון, ניתן לשיר עם הילדים שירים המחזקים בביטחון ואמונה כגון אני מאמין באמונה שלימה בביאת המשיח, והיא שעמדה לאבותינו, בצאת ישראל ממצרים וכדו', ולהחזיר לילדים באופן מרגיע ומשמח שאועקות נועדו לפשוט את העקמומיות שבליבנו. שכן האלוקים עשה שייראו מלפניו.

הוא משנן את דברי הרמב"ם בהל' תעניות שהזכרתי, וזה גם מזכיר את דברי הרמב"ם בהל' שופר – תקיעת שופר כר"ה גזירת הכתוב, אבל רמז יש בדבר – עורו ישנים

"הדור קיבלוה בימי אחשוורוש"

הגאון אבני נזר העיד שגדולי ישראל נהגו בכל יום מימי השנה ללמוד מסכת מגילה, ומקיים בזה "זכור את אשר עשה לך עמלק", כמבואר בספר "כרם יוסף" עמ"ס מגילה (דף ג. בהערה), ושכ"כ הר"ש משאנץ, [ובהקדמה לכרם יוסף הביא לזה ראייה מהירושלמי ומהתוספתא]. ובספר דברי חנה כתב ששמע מוקצו הרב הקדוש משינוא זצ"ל שלימוד מסכת מגילה בכל השנה הוא סגולה ליראת שמים. [וע"ש בכרם יוסף הטעם לזה]. ומנהג אלפי נקיי הדעת שבישראל לפאר את סעודת הפורים עם סיום מסכת מגילה. ושם בכרם יוסף הביא שמנהג רבינו החתם סופר זצ"ל היה בכל שנה ללמוד מסכת מגילה מר"ה אדר ועד ימי הפורים בדרך כ"א ע"ב בגמרא מאי מברך, ומשם היה לומד ביום פורים עצמו, ובכל שנה היה מחדש באותה סוגיא איזה הידוש, ואח"כ היה מסיים המסכת עד ר"ה ניסן.

גם אתה תפאר את

סעודת הפורים עם סיום

מסכת "מגילה" בעיון

ועתה בידך להרגיש עונג ומתיקות התורה בלימוד המסכת עם הספר "כרם יוסף" על סדר הדף, אוצר ענק!

"עין זויים למחזיקים בה ותומכיה מאושר"

יו"ל לזכות ידירנו האזנים היקרים והנעימים אוהבי התורה פטרוני העלון "אשכול יוסף" בור **ז'יעון ז'יסים** הי"ו ובר **אהרן ז'יסים** הי"ו אורך ימים בימינה בשמאלה עושר וכבוד, בבריאות איתנא ונהורא מעליא עיובע שמוזות וכט"ס. בכלל הברכות בבורך ידירנו היקר **ע'לובי ז'יסים** הי"ו מוקדש ומוצלח **לע"ז הזריהם היקרים**: **סאלם אליה** בן מסערה ז'ל, **ז'ריה** בת זריה **לע"ז** **לע"ז ז'יסים** בן זריה ז'ל, ולע"ז **ז'יסים מולכם** בן סלימה ז'ל ולע"ז **מיכאל** בן חזיה ז'ל, **ת. ז. צ. ב. ה.**

"וקול התור נשמע בארצנו"

להאזנה לשיעורי מוה"ר יוסף ז'י סימן טוב שליט"א מוזה"ס "כרם יוסף" ו"אשכול יוסף" ע"ה"ת

073-371-8053

שמעו ותזו נפשיכם

לשיעור הנכוחזי: זוייג והקש 275

צינתוק והאזנה בשידור זוי: זוייג והקש # את השיעורים זיתן לאוריד ממערכת "קול הלשון"

מתרדמתכם. השאגה של השופר זה שאגת אריה. כידוע המעשה על אותו יהודי שהיה גר בצרפת על חוף הים, על הנהר, והנה בר"ה פתאום רואה נחיל אנשים באים לעשות תשליך. הוא נזכר שכשהיה ילד קטן אבא שלו היה לוקח אותו לעשות תשליך. הוא עכשיו מסכן כ"כ התרחק יושב במרפסת עם מכנסים קצרות ביום הדין, מתעורר בו הניצוץ שבווער בליבו של כל יהודי ויהודי. אמר אני ארד, אני אעמוד עם כל האנשים הללו. הוא יורד והנה פונה אליו יהודי הדור פנים, עם זקן ארוך, ואומר לו – תגיד, שמעת היום תקיעת שופר? אומר לא. הוציא שופר מכיסו ותקע לו את כל התקיעות. כשחזר לביתו, סיפר את זה כמשיח לפי תומו לאשתו, אמר לה יהודי אחד אמר לי ששמו כך וכך, והוא תקע לי בשופר. אמרה לו אשתו איך היה נראה האדם הזה? התחיל לתאר לה, והיא במקום התעלפה. שפך עליה מים והעיר אותה, למה נבהלת? אמרה לו אבא שלי ירד מן השמים לתקוע לך. לפני השואה זה היה השם של אבא שלי, הוא היה בעל תוקע בגטו, ואיך שתירת, לפי כל התיאורים זה בדיוק אבי. הוא ירד מן השמים לתקוע לך, ושניהם חזרו בתשובה, לא לפני שהם חקרו ודרשו ולא מוצאו את היהודי הזה. הבינו שכך היה. יצא ידי חובה או לא? במתים חפשי, אבל בהחלט יצא ידי דברי הרמב"ם. רמז – עורו ישנים מתרדמתכם.

נסיים בעוד מציאה שמוביא בספר עלי תמור בירושלמי ברכות פרק ט', מביא שם מספר הברית דבר מעניין. בספר הברית מאמר י' פרק י"א – יש נוהגים שכל פעם שיש ברכים חזקים, מיד רצים ופותחים את החומש – עשרת הדברות בפרשת יתרו. ויש שעוררו על כך, לגלגו על כך. אומר ואין לשחוק עליהם במנהג זה, כי הטעם הוא בעבור כי שם נאמר ויהי קולות וברקים, ובזכות אותם קולות וברקים של מתן תורה אשר קבלנו, תגן עלינו מן הקולות והברקים האלה המסוכנים. [כידוע שיש ברכים כאלה, כמו מכת חשמל, אנשים מתו מהם. וכמו"כ ידוע שקריאת עשרת הדברות זו סגולה גדולה]. ושם נא' ג"כ אל תראו כי לבעבור נסות אתכם בא האלוקים ובעבור תהיה יראתו על פניכם לבלתי תחטאו. עד כאן ספר הברית. כותב העלי תמר – כמ"ש חז"ל לא נבראו רעמים אלא לפשט עקמומיות שבלב, א"כ משמש עשרת הדברות בפר' יתרו סמל שישראל קבלו את התורה בקולות וברקים למען תהיה יראתו על פניהם לבלתי תחטאו. ולכן מעוררים בשעת הברקים לעורר את לבנו לאהבת ה' ית' וליראתו, ופותחים את עשרת הדברות כדי להתעורר לידי יראת ה', לפשט עקמומיות שבלב, ובזכות זה נצל. ובזכות זה נוכח בקרוב לשמוע את קולו של אליהו, קול מבשר מבשר ואומר ונוכה לתשועת עולמים בב"א.

לרכישת ספרי המחבר:

054-84-60007/8 או 02-5373570

להאזנה לשיעורי המחבר:

073-371-80-53

הדור קיבלוה בימי אהשורוש

לאחר שאזל מהשוק:
הופיע הכפר שרבים ציפו לו

"כרם יוסף" עמ"ס "מגילה"

אוצר ענק של פנינים וחידושים מתוקים
מאות קושיות ותירוצים רבים
על כל המסכת, דף אחר דף!
1000 עמודים, גדושים!
הסכמות נלהבות מגדולי ישראל

מתוך הסכמת מרן ראש הישיבה הגאון הגדול רבי דוד כהן שליט"א ראש ישיבת "הברון"

מאד נהנתי ומיוחד הוא במינו שהוא מקיף כל המסכת כולה, ולא הניח דבר קטן או גדול שלא עסק

בו, וערוך בשפה ברורה ובהירה המביאה אורה של המסכת לכל מעיין, ובודאי יהיה לתועלת מרובה

ויעלה על שולחן מלכי רבנן ויתקבל בבתי המדרשות ובישיבות הקדושות.

להשיג בחנויות הספרים המובחרות

הפצה ראשית: "יסודי"

לבירורים: 054-84-60007

או 02-5373570